

ΣΑΒΒΑΤΟ 31 ΜΑΗ

ΠΟΡΕΙΑ: ΨΝΑ - ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟ - ΠΡΑΚΤΙΚΕΡ - ΠΑΛΑΤΑΚΙ

Συγκέντρωση στην Πύλη ΨΝΑ (ΧΑΪΔΑΡΙ) 11:00

ΕΚΔΗΛΩΣΗ: Θεατρικό Δρώμενο

Από τις συλλογικές Δράσεις Κοινωνικής Αλληλεγγύης του 18 Άνω

Παλατάκι Χαϊδαρίου - 14:00

Σήμερα που ο βίαιος εκτοπισμός των νοσηλευόμενων από τα ψυχιατρικά νοσοκομεία καλείται “ολοκλήρωση της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης” και η κατάρρευση του δημόσιου συστήματος υγείας προβάλλεται ως “νοικοκύρεμα”, υπάρχουν πολλοί λόγοι για να γυρίσουμε τη ματιά μας στα δύο μεγάλα ψυχιατρικά νοσοκομεία της Δυτικής Αττικής.

Εκεί που η ψυχική δυσφορία και οι ήδη ανεπαρκείς κοινοτικές υπηρεσίες αντιμετωπίζονται ως ένα ακόμα λογιστικό ζήτημα που επιδιώκεται να λυθεί με την άνευ σχεδιασμού βίαιη εκκένωσή τους.

Εκεί που ο διοικητής καταστρατηγεί και τα τελευταία απομεινάρια θεραπευτικής λογικής με αυθαίρετες διοικητικές εντολές στο πνεύμα των νεοφιλελεύθερων επιταγών των εντολοδόχων του.

Εκεί όπου η επικρεμάμενη διαδικασία “αξιολογήσεων” του προσωπικού σκοπό άλλο δεν έχει από τη δημιουργία μιας δεξαμενής απολύσεων την αμέσως επόμενη περίοδο, στερώντας τα περαιτέρω από προσωπικό, την ίδια στιγμή που ήδη αδυνατούν να λειτουργούν υπό τους στοιχειώδεις όρους θεραπευτικού περιβάλλοντος και ασφάλειας.

Κι όλα αυτά χωρίς να προτείνεται κάποια θεραπευτική προοπτική, με ανεπαρκείς κοινοτικές υπηρεσίες και απουσία εναλλακτικών προσεγγίσεων, τουλάχιστον σε θεσμικό επίπεδο.

Το επιχειρούμενο fast track κλείσιμο των ψυχιατρείων που προγραμματίζεται, μας αφορά - όχι, βεβαίως, γιατί τα θέλουμε ανοικτά, όχι γιατί είμαστε υπέρ των ασύλων και των ψυχιατρικών ιδρυμάτων με τις κλειδωμένες πόρτες και τις κατασταλτικές πρακτικές, αλλά ακριβώς γιατί κανείς δεν μιλάει για το τι εννοείται ως κλείσιμο και τι ως άνοιγμα: ως ανοικτή πόρτα και άνοιγμα και ολόπλευρη στήριξη στην κοινότητα, ως ανοικτή ακρόαση και ανοικτός διάλογος.

Οι τελευταίες εξελίξεις στα δύο ψυχιατρικά νοσοκομεία, όμως, δεν είναι μακριά ούτε χωροταξικά, ούτε

στη λογική από το Praktiker και το (τέως, πλέον) Λοιμωδών της Αγίας Βαρβάρας. Εκεί όπου, στο μεν πρώτο ένας υπάλληλος ουσιαστικά οδηγήθηκε στην αυτοκτονία από την εργοδοσία του, ενώ στη δεύτερη περίπτωση φάνηκαν οι προθέσεις του υπουργείου Υγείας: «Κλείνουμε νοσοκομεία κι' ανοίγουμε στρατόπεδα συγκέντρωσης».

Δεν περιμένουμε καμία απάντηση παρά μόνο από τους εαυτούς μας. Σε συναντήσεις για να γνωριστούμε και να γνωρίσουμε και τώρα και στο δρόμο και όπου αλλού χρειαστεί, για να σπάσουμε τη μιζέρια και την απαισιοδοξία. Γιατί κάθε δρόμος και πολύ περισσότερο αυτός της ανάρρωσης ανοίγει περπατώντας, γιατί καμία ανάρρωση δεν είναι εφικτή χωρίς το μαζί, γιατί κανένα κίνημα δεν πέτυχε κάτι μόνο μέσα από τη συζήτηση.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ-ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΤΙΚΗ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΟΣ ΠΟΛΥΜΟΡΦΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ